

Repere evolutive în raportarea de sustenabilitate. Incursiune de la Raportul Brundtland la Obiectivele de Dezvoltare Durabilă

Tatiana DĂNESCU¹,
Radu Bogdan MATEI^{2*},
Lavinia CONSTANTINESCU²

¹ Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie G.E. Palade, Str. Gh. Marinescu Nr. 38, 540139, România

² Universitatea 1 Decembrie 1918 Alba -Iulia, Str. Gabriel Bethlen Nr. 5, 510009, România

Rezumat: Dezvoltarea durabilă a devenit, într-un ritm galopant, din simplu deziderat, o condiție esențială pentru toate companiile, fiind necesar ca strategia de afacere să fie fundamentată pe transparență și responsabilitate, iar informațiile publicate să constituie arhitectura unei raportări sustenabile. Aceasta pentru că rapoartele publice ale companiilor generează platforma esențială care reflectă performanța, impactul social și de mediu, avânt totodată și o funcție subsidiară de marketing prin care sunt atrași clienți și investitori noi, dar și salariați talentați. Obiectivul principal al acestei cercetări este de a identifica reperele principale ale evoluției raportării de sustenabilitate în dimensiunea standardelor de raportare nefinanciară aplicate de către companiile românești. Tendința de migrare de la contabilitatea convențională spre cea de sustenabilitate este evidentă, cea din urmă incluzând o varietate de teme sociale și de mediu precum: protejarea biodiversității, schimbările climatice, eficiența energetică, emisiile de gaze cu efect de seră, gestionarea deșeurilor, incluziunea socială a persoanelor defavorizate, respectarea drepturilor omului, combaterea corupției și transparența informațională.

Cuvinte cheie: sustenabilitate, Raportul Brundtland, Agenda 21 a ONU, Obiective de Dezvoltare Durabilă

Clasificare JEL: M41, M42, Q01

© 2021 Publicat de revista ACTA MARISIENSIS, SERIA OECONOMICA, Editura University Press Târgu Mureș, sub egida Universității de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie George Emil Palade din Târgu Mureș, România.

*Autor indicat pentru corespondență: Matei Radu Bogdan
e-mail: radubogdanmatei@gmail.com

1 INTRODUCERE

Momentele dificile la nivel mondial, generate de greutatea economică, socială, inclusiv efectele crizei pandemice actuale, au pus pe agenda companiilor noi provocări pentru reziliența companiilor din care nu lipsesc acțiuni clare ce produc mutații în procesul de raportare financiară.

Rolul companiilor în societate a fost reconsiderat, acestea fiind îndrumate să renunțe la atitudinea defensivă adoptată în raport cu asociațiile civice și să își asume o abordare proactivă, să aibă o strategie de afaceri durabilă, bine definită, cu activități ce impactează favorabil și pe termen lung în viitorul ecosistemelor, a comunității și pot fi raportate credibil.

Raportarea de sustenabilitate se bucură de un entuziasm debordant în momentul de față, fiind considerat un program de publicitate gratuită pentru companie, modalitate prin care se atrag clienți noi, se îmbunătățește imaginea și reputația pe piață. Acest tip de raportare este mult mai complex și presupune sinergie între diferite departamente precum cel juridic, financiar-contabil, mediu, resursă umană, marketing. De asemenea, presupune schimbarea gândirii organizaționale, astfel încât deciziile manageriale să urmărească crearea de valoare pe termen lung, promovarea responsabilității corporative și ampla implicarea a stakeholderilor.

Resursele naturale au fost considerate în trecut, ca fiind nelimitate, motiv pentru care, în perioada următoare, vor apărea zone ale Pământului fără resurse de apă, energie sau gaze. Pericolele preconizate din acest punct de vedere au dus la stabilirea pe agenda organismelor internaționale de acțiuni concrete pentru identificarea și monitorizarea principalelor conferințe și întruniri ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) prin care s-a fixat termenul de dezvoltare durabilă. De asemenea, au fost detaliate Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și cele de dezvoltare durabilă, fiind preluate și de către Uniunea Europeană, care și-a propus să devină lider în aplicarea acestor ținte.

2 DEFINIREA PROBLEMEI CERCETATE

2.1 *Raportarea sustenabilă – noua paradigmă în contabilitate*

La nivel european, informațiile nefinanciare pe care este obligată să le publice orice companie de interes public, care la data bilanțului depășește numărul mediu de 500 de angajați, sunt reglementate prin Directiva 2014/95/UE. În România, această Directivă a fost transpusă prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1938/2016, astfel companiile pot alege să prezinte informațiile nefinanciare sub forma unei declarații nefinanciare sau printr-un raport integrat, independent, care prin obiectivele ce trebuie abordate este numit raport de sustenabilitate. În ceea ce privește informațiile obligatorii impuse prin aceste două acte normative, cele mai importante pe care dorim să le subliniem sunt: prezentarea informațiilor relevante pentru aspectele de mediu, de personal angajat, de politici sociale, de respectare a drepturilor omului, de combatere a corupției și a mitei. De asemenea, sunt impuse rigori privind modelul de afaceri și politicile adoptate de companie, riscurile relevante și indicatorii cheie de performanță.

Apariția Directivei 2014/95/UE aduce cel puțin trei elemente semnificative și de noutate (Garcia et al, 2022):

- contribuie la transparența informațiilor oferite de companii prin evidențierea impactului acestora în domenii precum societatea, mediul și drepturile omului;
- introducerea cerinței de publicare a informațiilor nefinanciare și de diversitate se îmbunătățește relația de comunicare dintre companie și stakeholderi;
- contribuie la creștere economică pe termen lung, prin măsuri ce pot fi luate urmare a analizei pentru eficientizarea impactului companiei asupra mediului și a comunității locale.

Primele rapoarte de sustenabilitate au fost publicate la finalul anilor '80, de către companiile din industria chimică deoarece aveau serioase probleme de imagine, companiile mici și medii cu un management de mediu foarte avansat, companiile de tutun care aveau obiectivul strategic de a atrage noi investitori în perioada în care etica în afaceri a crescut semnificativ în popularitate.

Acest trend al raportării de sustenabilitate, s-a dezvoltat progresiv în ultimii 30 de ani, având drept scop principal creșterea transparenței informației și afirmarea responsabilității în afaceri. Conform unui studiu desfășurat asupra companiilor indexate în S&P 500, (KPMG - Raportarea în afaceri, 2016), în anul 2011 doar 20% din companii raportau informații despre componenta ecologică și socială, pentru ca, în anul 2016, 90% din acestea să respecte cerința de raportare. Se constată astfel că, la nivel global, raportarea și dezvoltarea aspectelor ESG (Environment, Social, Governance) a cunoscut o creștere semnificativă, companiile fiind conștiente de necesitatea implementării transparenței și a creării de valoare pe termen lung.

Conceptual, în ultimul timp, cercetările s-au îndreptat spre contabilitatea sustenabilă, extrapolând contabilitatea convențională spre o varietate de teme ecologice și etice, incluzând: eficiența energetică, biodiversitate, emisii de gaze cu efect de seră, gestionarea deșeurilor, sănătatea și siguranța angajaților (Horisch et al, 2020). Pentru realizarea de cercetări asupra conceptului de dezvoltare sustenabilă, se impune cunoașterea și analiza cauzelor deteriorării mediului înconjurător, deoarece dezvoltarea unei companii prin defrișări necontrolate, poluarea apei prin deversarea în râuri din apropiere sau pescuitul intensiv, conduc la prăbușirea ecosistemelor naturale.

În ceea ce privește etimologia, termenul dezvoltare durabilă ori sustenabilitate, provine din limba engleză (engl. sustainability, sustainable development) și reprezintă capacitatea de a exista constant sau capacitatea biosferei și a civilizației umane de a coexista.

Considerăm oportună abordarea integrativă a dezvoltării durabile, viziunea de lungă durată asupra legăturii dintre calitatea vieții și a mediului având efectul scontat în momentul în care rezultatele acestor acțiuni vor fi palpabile, clare și concrete. Pentru umanitate, ar fi ideal un nivel moderat al consumului de resurse, mediu natural sănătos, instituții publice puternice și favorabile incluziunii sociale și digitale (Durning, 1992).

Raportarea sustenabilă este considerată o platformă cheie pentru comunicarea performanței și impactul pe care aceasta îl are asupra comunității și a mediului. Există numeroase beneficii pe care le are o companie care a adoptat acest tip de raportare, dintre care (Almășan et al, 2019):

- „Creșterea reputației pe piață (imagine, tehnică de marketing);
- Satisfacerea așteptărilor părților interesate;
- Acces facil la capital;

- Sporirea eficienței și a productivității;
- Reducerea deșeurilor printr-un management eficient al acestora;
- Evaluare rapidă, corectă și posibilitatea de comparare.”

Eficiențizarea costurilor reprezintă o prioritate pentru orice companie care își dorește un business sustenabil, sănătos, care poate trece peste perioadele dificile fără sacrificii. Raportarea privind aspectele sociale și de mediu ale unei companii presupune costuri directe și indirecte precum: costuri directe de implementare, cu proiecte de instruire a personalului, plata redevențelor verificatorilor externi, costuri privind distribuirea și raportarea eficientă a informațiilor. Companiile cu o performanță socială și de mediu scăzută pot avea, de asemenea, o serie de costuri indirecte suplimentare ce sunt cauzate de scăderea profitului, pierderi de salariați talentați, de investitori sau de clienți în antiteză cu companiile performante și din punct de vedere nefinanciar (Ienciu et al, 2014).

Dezvoltarea societății moderne într-un ritm alert, impune automat îmbunătățirea continuă a informațiilor pe care trebuie să le ofere o companie părților interesate. Astfel, informația este considerată un element esențial pentru progres și pentru luarea unor decizii manageriale. Producătorii de informații financiare și nefinanciare joacă un rol important, deoarece acestea reprezintă o „bază de date” pusă la dispoziția conducerii care reflectă modul de lucru la nivel micro și macroeconomic al companiei (Agănenței et al, 2021).

Activitățile desfășurate de companie pentru crearea de plus-valoare sunt considerate sustenabile de către părțile interesate de pe piața de capital. Managerii integrează astfel de acțiuni în strategia de business, însă acestea nu se traduc direct prin creșterea profitului unei companii, deoarece trebuie să ținem cont de costurile ridicate de implementare (Ryu, H. & Chae, S., 2022).

Raportarea de sustenabilitate a fost considerată o acțiune voluntară timp îndelungat, însă după apariția Directivei Europene pentru publicarea informațiilor nefinanciare și de diversitate, s-a impus prezentarea anumitor aspecte considerate relevante. Dezvoltarea acestui tip de raportare poate fi asociată cu procesul de evoluție al societății, atrăgând atenția asupra nevoii de informații mult mai transparente (Tiron et al, 2019). Concluzionăm că, acest proces conduce treptat la conștientizarea importanței unor astfel de rapoarte în rândul managerilor.

2.2 Metodologia cercetării

Obiectivul principal al acestei cercetări este de a identifica reperele principale ale evoluției raportării de sustenabilitate în dimensiunea standardelor de raportare nefinanciară aplicate de către companiile românești.

Metoda utilizată în realizarea prezentei cercetări este analiza literaturii de specialitate considerată reprezentativă la nivel național și internațional în contextul cercetării efectuate. Revizuirea literaturii de specialitate în domeniul raportării de sustenabilitate s-a realizat prin documentare asupra articolelor publicate în bazele de date Web of Science și Google Academic, dar și asupra unor volume consacrate în acest domeniu. Ulterior, s-a realizat o analiză comparativă critică, urmată de sintetizarea și contextualizarea problematicii pentru obținerea unui tablou reprezentativ al reperelor evolutive referitoare la obiectivele Agendelor ONU, dar și asupra rapoartelor constituite prin aplicarea Standardelor Global Reporting Initiative publicate.

Pentru stabilirea informațiilor cheie aferente temei de cercetare, s-au avut în vedere și standardele în materie de dezvoltare sustenabilă, standarde de mediu, siguranță și securitate în muncă, alegerea fiind dificilă din cauza lipsei de comparabilitate a unor informații conținute. Dificultatea în realizarea procedurii de comparabilitate se datorează faptului că, tema sustenabilității a constituit subiectul de lucru al autorităților și organismelor profesionale din domenii diferite de activitate (social, mediu, economic), cu viziuni specifice domeniului, dar ancorate în strategia de dezvoltare durabilă dintr-o jurisdicție.

3 PREZENTAREA REZULTATELOR CERCETĂRII

3.1 *Raportul Brundtland – 1987*

În anul 1987, Comisia Mondială asupra Mediului și Dezvoltării a Organizației Națiunilor Unite (ONU), a publicat raportul *Our common future* (Viitorul nostru comun), denumit ulterior Raportul Brundtland după numele fostului prim-ministru norvegian, Harlem Brundtland. Raportul Brundtland este considerat o agendă globală pentru schimbare, pentru un viitor mai prosper, just și sigur, subliniindu-se necesitatea de acțiune urgentă. Acest raport, fără îndoială, a fost un adevărat catalizator pentru preocuparea mondială fără precedent asupra mediului înconjurător.

Apare, pentru prima dată, termenul de sustenabilitate, devenind drept cea mai cunoscută, clasică și citată definiție din domeniu. Sustenabilitatea este definită (Brundtland, 1987) drept „satisfacerea nevoilor prezente fără a sacrifica abilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”. Acest enunț s-a transformat într-un fenomen global, fiind încorporat natural în lumea economică, sustenabilitatea devenind o valoare populară a dezvoltării acceptabile (Borowy, 2014).

După publicarea Raportului Brundtland în anul 1987 și enunțarea primelor obiective, s-au evidențiat aspecte esențiale în abordarea sustenabilității. Printre cele mai importante domenii unde sunt necesare acțiuni concrete se încadrează drepturile fundamentale ale omului, implementarea și monitorizarea standardelor și sistemelor de management de mediu, accesul și tratamentul egal și fără discriminare de gen ori soluționarea pașnică a disputelor printr-un parteneriat global.

Raportul Brundtland a stabilit ferm că dezvoltarea durabilă este o componentă esențială a dezvoltării gândirii internaționale, care, pusă în practică, va aduce numeroase beneficii pe termen lung, statelor implicate. De asemenea, ajută la activarea obiectivelor consolidate, respectiv îmbunătățirea bunăstării umane, distribuția echitabilă a utilizării resurselor între companii și în interiorul acestora, dezvoltare care asigură integritatea ecologică a generațiilor viitoare (Sneddon, Howart & Norgaard, 2006).

3.2 *Agenda 21 a ONU – 1992*

În perioada 3-14 iunie 1992, a avut loc Conferința de la Rio de Janeiro, Brazilia, privind mediul și dezvoltarea, prin care ONU a adoptat Agenda 21. În această perioadă, termenul de dezvoltare durabilă începe să fie tot mai cunoscut, scopul principal fiind stabilirea unei strategii mondiale privind sustenabilitatea și cei trei piloni aferenți. Documentul final cuprinde 351 de pagini, fiind divizat pe 40 de capitole și 4 secțiuni principale. A fost adoptat de cele 178 de guverne

prezente la conferință în 1992, fiind rezultatul muncii depuse cu 4-5 ani în urmă, a numeroaselor consultări și negocieri publice. Concluzia prezentată face apel la acordarea unei atenții sporite mediului și dezvoltării sustenabile, la implicarea de acțiuni clare și concrete din partea tuturor participanților, beneficiile viitoare fiind îmbunătățirea substanțială a standardului de viață.

Se evidențiază faptul că, prin managementul adecvat al mediului și prin protejarea comunității va fi posibil un viitor mai prosper pentru întreaga omenire; „nicio națiune nu va reuși de una singură, dar împreună putem, printr-un parteneriat global pentru dezvoltare durabilă” (Agenda 21 a ONU, 1992). Dialogul constructiv a reprezentat un element esențial în realizarea parteneriatului la nivel global și a fost inspirat din nevoia unei lumi mai eficiente și mai echitabile. Adoptarea Agendei 21 de către toate națiunile prezente la conferință, a creat un parteneriat fără precedent pentru inversarea efectelor degradării mediului înconjurător al acestei planete (Sitarz, 1993).

Dezvoltarea durabilă, din păcate nu se realizează într-o manieră uniformă în toate țările. În ceea ce privește țările din UE, (Tarquinio et al, 2018) se consideră că Spania, Italia și Marea Britanie sunt cele mai dezvoltate și cu o calitate a rapoartelor de sustenabilitate considerabilă superioară față de restul țărilor. Dovada o aduc companiile din țările menționate anterior, care au demonstrat prin rapoartele publicate comunicare și profesionalism de-a lungul timpului.

3.3 Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) – 2000

În anul 2000, la New York, a avut loc Summit-ul Mileniului - Rolul ONU în secolul XXI, considerat drept cea mai mare adunare la nivelul liderilor lumii din întreaga istorie prin participarea a 189 de țări, printre care și România.

Această agendă este considerată globală, iar prin asumarea acesteia de către șefii de state și de către guvernele aferente, s-a realizat un acord la nivel înalt, creându-se pârghiile de a se monitoriza dezvoltarea umană, resursele naționale și întărirea parteneriatelor între statele semnatare.

În cadrul acestei conferințe internaționale, au fost formulate Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, scopul principal fiind înlocuirea inițiativelor anterioare ale ONU, fiind foarte atent delimitate în timp. Ținând cont că au fost formulate într-o perioadă de prosperitate, numită de specialiști drept cea mai prosperă perioadă a economiei, pactul a fost semnat și de țările sărace, în curs de dezvoltare și fără ieșire la mare, aflate în perioadă de conflict și post-conflict. Aceste obiective au fost considerate de unii actori economici drept „obiective minime”, dovadă fiind faptul că, anumite state le-au realizat până în 10 ani deoarece guvernele dispun de resursele, cunoștințele și tehnologia necesară.

3.4 Agenda 2030 a ONU – Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD)

În perioada 25-27 septembrie 2015 are loc Conferința ONU la New York, prin care s-a adoptat Agenda 2030 supranumită Transformarea lumii noastre. În cadrul Conferinței s-au adoptat cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), 169 de ținte de realizat și 241 de indicatori de monitorizare a progresului, fiind elaborată de către Grupul Interinstituțional de Experti în ODD și aprobat la Comisia de Statistică în martie 2016. Aceste obiective demonstrează amploarea Agendei

care, pornind de la Obiectivele Mileniului, are drept principal obiectiv, soluționarea problemelor rămase nerezolvate.

Obiectivele Agendei 2030 sunt integrate și indivizibile, acțiunile urmând să fie întreprinse și monitorizate pe parcursul a 15 ani. S-au constatat diferențe semnificative de dezvoltare în rândul țărilor semnatare, dar prin Agenda semnatarilor și-au asumat să nu lase pe nimeni în urmă în această călătorie comună (Agenda 2030, 2015).

Agenda 2030 oferă un sistem universal de ținte, acoperind un spectru tematic larg, incluzând domenii cheie, precum cei 5P: people, planet, prosperity, pace, partnership (Eichhorn, Hans, & Schon, 2021).

Tabelul nr. 1 Principalele repere evolutive ale raportării de sustenabilitate

	Data	Locație	State participante	Perioada de implementare	Scop	Obiective
Agenda 21	Iunie 1992	Brazilia - Summit-ul Pământului	178	1992-2000	Fiecare administrație locală să elaboreze o agendă locală pentru dezvoltare durabilă	4 Secțiuni: 1) Dimensiunea socială și economică (combaterea sărăciei, promovarea sănătății, schimbarea tipologiei de consum) 2) Conservare și Managementul resurselor pentru dezvoltare (combaterea defrișărilor, conservarea biodiversității, controlul poluării) 3) Consolidarea rolului grupurilor majore (rolul copiilor și al femeilor, rolul autorităților și comunității locale) 4) Mijloace de implementare (știință, tehnologie, mecanisme financiare)
ODM	Sept. 2000	New York - Summit-ul Mileniului	191	2000-2015	Parteneriat global pentru reducerea sărăciei extreme	1) Eliminarea sărăciei severe și a foametei. 2) Acces universal la educația primară. 3) Promovarea egalității dintre sexe și încurajarea femeilor. 4) Reducerea mortalității infantile. 5) Îmbunătățirea sănătății materne. 6) Combaterea HIV/SIDA, a malariei și a tuberculozei. 7) Asigurarea sustenabilității mediului înconjurător. 8) Crearea unui parteneriat global pentru dezvoltare.
Agenda 2030	Sept. 2015	New York - Transf. lumii noastre	193	2015-2030	Consolidarea păcii universale și asigurarea libertății	17 ODD/169 Ținte de realizat Cuprind cele 8 ODM la care se adaugă alte 9 obiective noi 1) Acces la servicii de distribuire a apei și salubritate 2) Servicii energetice fiabile, durabile și la prețuri accesibile 3) Creștere economică susținută, favorabilă incluziunii 4) Dezvoltarea infrastructurii reziliente 5) Reducerea inegalităților între țări 6) Dezvoltarea unor orașe reziliente 7) Combaterea schimbărilor climatice 8) Conservarea mărilor și oceanelor 9) Protejarea și restaurarea ecosistemelor terestre

Sursa: prelucrarea autorilor după Agenda 21 a ONU, ODM și Agenda 2030.

3.5 Elemente legislative de reglementare a raportării de sustenabilitate

Existența unei game variate de cadre generale, norme și reglementări în materie de raportare nefinanciară îngreunează procesul de raportare, deoarece companiile se confruntă cu dilema alegerii. Federația Internațională a Contabililor (IFAC) consideră esențial ca organismele de reglementare, normalizatorii de standarde și alte părți interesate să se concentreze pentru a ajunge la un consens în sensul identificării de practici și de angajamente consecvente și convergente la nivel global (IFAC, 2017).

a. Directiva 2014/95/UE privind prezentarea informațiilor nefinanciare

Începând cu anul 2014, prin „Actul privind piața unică – 12 pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii” s-a introdus criteriul mărimii în raportare, astfel că, entitățile de interes public care la data bilanțului depășesc numărul mediu de 500 de salariați sunt obligate să includă în raportul publicat, o declarație nefinanciară care înglobează informațiile considerate obligatorii conform Directivei 2014/95/UE:

- Informații privind politicile sociale, de personal, mediu, respectarea drepturilor fundamentale ale omului, combaterea dării de mită și a corupției;
- Descrierea sumară a modelului de afaceri a companiei;
- Descrierea politicilor adoptate și a procedurilor de diligență;
- Rezultatele politicilor descrise anterior;
- Principalele riscuri care decurg din activitatea companiei, produsele/serviciile ce pot avea un impact negativ;
- Indicatorii cheie de performanță nefinanciară pentru activitatea desfășurată.

Companiile, prin managementul propriu, au alternativa de a publica declarația nefinanciară în Raportul Administratorilor sau de a întocmi un raport integrat, independent de raportarea financiară. În cazul în care se întocmește un raport separat, independent de raportarea financiară clasică, acesta va cuprinde informațiile nefinanciare obligatorii și va fi supus publicității prin punerea la dispoziția publicului larg într-un termen rezonabil de la întocmire. Acest termen nu trebuie să depășească șase luni de la data publicării situațiilor financiare, să fie disponibil pe site-ul companiei și să existe o mențiune în raportul de gestiune cu privire la aspectele nefinanciare.

b. Ordinul Ministrului Finanțelor Publice (O.M.F.P) nr.1938/2016 privind modificarea și completarea unor reglementări contabile.

Acest act normativ reprezintă transpunerea în legislația națională a Directivei 2014/95/UE, privind informațiile nefinanciare. Pentru a răspunde solicitărilor de prezentare a informațiilor nefinanciare, companiile se pot baza atât pe cadrele naționale, europene ori internaționale sau își pot crea singure standarde de raportare. Dispozițiile acestui act nu au caracter limitativ iar decizia de raportare nefinanciară este la latitudinea companiei.

Tabelul nr.2 Aspectele sociale și de mediu relevante în O.M.F.P nr. 1938/2016

Aspecte legate de incluziunea socială	Aspecte legate de mediul înconjurător
Acțiuni întreprinse pentru egalitatea de gen	Impactul actual și previzibil pe viitor asupra mediului natural și a ecosistemelor
Condițiile de muncă	Creșterea ponderii energiei regenerabile
Respectarea drepturilor sindicale	Emisiile de gaze cu efect de seră
Sănătate și siguranță la locul de muncă	Utilizarea rațională a apei
Prevenirea abuzurilor în materie de respectare a drepturilor omului	Consecințele negative ale schimbărilor climatice
Instrumente pentru combaterea corupției și a mitei	Poluarea aerului

Sursa: prelucrarea autorilor după OMFP nr.1938/2016.

c. Pactul Global al Națiunilor Unite (UNGC)

Relativ la misiunea acestei organizații, principala sa preocupare este de a crea o mișcare globală a companiilor pentru sustenabilitate. Așadar, pe lângă companiile care au aderat și folosesc practicile de sustenabilitate, sunt realizate trimiteri către părțile interesate pentru a contribui la lumea pe care ne-o dorim cu toții. Organizația sprijină companiile pentru a dezvolta afaceri responsabile din punct de vedere social, operațiunile și strategiile fiind aliniate cu cele 10 principii ale UNGC.

Tabelul nr.3 Principiile Pactului Global al Națiunilor Unite

Domeniul	Principiul	Scopul
Drepturile omului	Nr. 1	Companiile trebuie să sprijine și să respecte drepturile omului proclamate internațional
	Nr. 2	Companiile nu trebuie să fie complici la încălcarea drepturilor omului
Muncă	Nr. 3	Companiile trebuie să susțină libertatea de asociere și recunoașterea dreptului la negociere colectivă
	Nr. 4	Companiile trebuie să elimine toate formele de muncă forțată și obligatorie
	Nr. 5	Companiile trebuie să suprimă munca copiilor
	Nr. 6	Companiile trebuie să sprijine eliminarea discriminării forței de muncă
Mediu înconjurător	Nr. 7	Companiile trebuie să susțină abordarea precaută a provocărilor de mediu
	Nr. 8	Companiile trebuie să întreprindă inițiative pentru promovarea responsabilității față de mediu
	Nr. 9	Companiile trebuie să încurajeze dezvoltarea tehnologiilor ecologice
Anti-corupție	Nr.10	Companiile trebuie să lucreze împotriva corupției sub toate formele ei, inclusiv mita

Sursa: prelucrarea autorilor după UNGC.

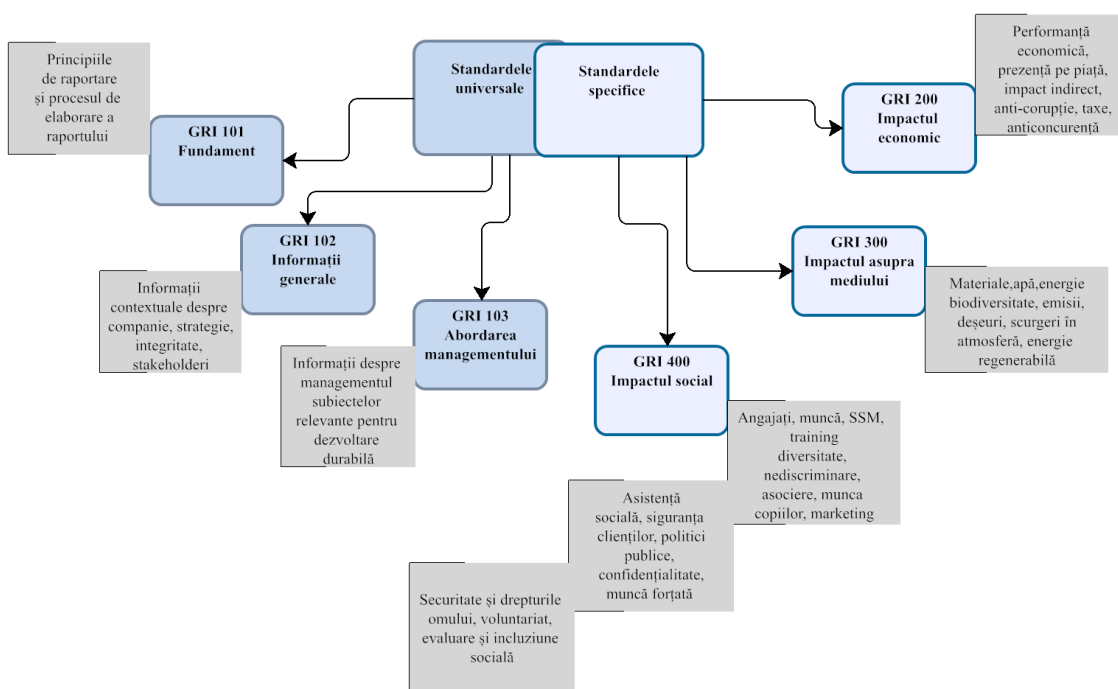
d. Standardele Global Reporting Initiative (GRI)

Standardele GRI sunt cele mai cunoscute și mai utilizate la nivel global, fiind utilizate cu preponderență și de entitățile românești. Rolul Standardelor GRI constă în sprijinirea companiilor în pregătirea raportului de sustenabilitate. Orice companie care întocmește un raport în conformitate cu standardele GRI trebuie să respecte principiile de raportare recomandate.

Standardele GRI propun un set de 10 principii de raportare (GRI, 2020), necesare pentru un raport concludent:

- 4 principii privind conținutul raportului nefinanciar: materialitate, implicarea părților interesate, dezvoltare durabilă și exhaustivitate;
- 6 principii privind calitatea raportului nefinanciar: acuratețe, comparabilitate, fiabilitate, actualitate, claritate, echitate.

Figura nr. 1 Structura Standardelor Global Reporting Initiative (GRI)

Sursa: prelucrarea autorilor după Standardele GRI.

Pentru facilitarea înțelegerii informațiilor de către părțile interesate, întocmirea eficientă a raportului nefinanciar, dar și pentru diferențierea dintre raportarea obligatorie și cea voluntară, companiile au posibilitatea de a se conforma întru totul standardelor GRI sau de a integra doar secțiuni specifice. În tabelul următor, poate fi observată o scurtă trecere în revistă a celor 3 tipuri de rapoarte (Core, Comprehensive, Referenced).

Tabelul nr. 4 Tipurile de rapoarte oferite prin Standardele GRI

Tipuri de rapoarte	Raport Core	Raport Comprehensive	Raport GRI Referenced
	Conține setul minimal de informații necesare pentru înțelegerea impactului companiei asupra dezvoltării durabile și modul în care este gestionat	Conține informațiile prezentate anterior, se realizează la o scară mult mai avansată, fiind solicitate informații despre strategie, etică, integritate și guvernanta corporativă	Soluție pentru companiile care doresc să raporteze anumite aspecte relevante despre impactul social, economic și de mediu, dar nu folosesc standardele pentru imaginea de ansamblu asupra raportului

Sursa: prelucrarea autorilor după Standardele GRI.

În literatura de specialitate se regăsesc, de asemenea, o varietate de alte cadre de raportare nefinanciară utilizate de către companiile naționale și internaționale, dar așa după cum afirmă tot mai mulți stakeholderi, apar dificultăți în comparabilitatea acestora. Printre aceste cadre de raportare enumerăm: Forest Stewardship Council, Social Accountability 8000, ISO 14001:2015, ISO 26000:2010, ISO 45001, ISO 18001 și AccountAbility Principles AA1000.

4 CONCLUZII

Promovarea dezvoltării sustenabile în peisajul afacerilor de orice tip este esențială, managerii fiind cei care trebuie să înțeleagă că profitul pe termen scurt nu reprezintă o preocupare pentru investitori, întrucât apariția dezastrelor naturale sau biologice, frecvența tulburărilor sociale ori dispariția unor resurse esențiale pot afecta prosperitatea business-ului pe termen mediu și lung. Companiile care adoptă acțiuni de dezvoltare durabilă răspund pozitiv la provocările actuale și acționează în consecință, astfel vor deține avantajul competitiv. Pactul Global este susținătorul fără echivoc al Agendei 2030 prin care s-au setat cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă, fiind promovate activ prin depunerea eforturilor necesare pentru mobilizarea companiilor să lupte împotriva sărăciei, să combată schimbările climatice și se asigură că nimeni nu va fi lăsat în urmă.

Necesitatea implementării la nivel internațional a raportării nefinanciare se subscie consecințelor evenimentelor economice, sociale, politice, medicale ori naturale prin care societatea a trecut în ultimele decenii. Profitul și indicatorii strict financiari nu mai sunt considerați suficienți pentru a demonstra performanța unei companii. Considerăm că momentul esențial al dezvoltării acestui tip de raportare a fost apariția Directivei 2014/95/UE, transpusă în legislația națională prin OMFP nr.1938/2016. Începând cu anul 2017, apare obligația de raportare a aspectelor nefinanciare de către toate companiile de interes public care, la data depunerii bilanțului, depășesc numărul mediu de 500 de angajați. Creșterea reputației pe piață, imaginea pozitivă a companiei, satisfacerea temelor de materialitate pentru părțile interesate, accesul facil la piața de capital sau reducerea costurilor indirecte reprezintă importante beneficii pe care le obține o companie care desfășoară acțiuni de responsabilitate socială corporativă și adoptă o strategie de dezvoltare durabilă.

În momentul actual, există o varietate de cadre de raportare nefinanciară utilizate la nivel internațional. Din studiile analizate și cercetările efectuate, cele mai utilizate sunt Standardele Global Reporting Initiative, considerate de entități a fi cel mai bine documentate. Acestea reprezintă un punct de plecare în întocmirea unui raport de sustenabilitate, oferind comparabilitate între companii și, implicit, pe sectoare de activitate. Pe lângă aceste standarde, reglementatorii au dezvoltat și alte cadre de raportare sustenabilă.

Este evident că raportarea nefinanciară a devenit astăzi mult mai mult decât un scop în sine. Raportarea nefinanciară transcende rolul său clasic de informare a părților interesate și devine un instrument activ de marketing pe care, companiile care au înțeles mecanismul său de funcționare, îl exploatează în acord cu obiectivele lor strategice, transformându-o într-un avantaj competitiv extrem de valoros care aduce în prim-plan responsabilitatea - percepută drept fundament al progresului economic, etic și ecologic al afacerii.

Bibliografie:

- Agănenței, M., Gherman, E., Venter, G., Feher, A., Sîrbulescu, E.,** (2021). The role of financial accounting information in the sustainable development of the company, *Lucrări Științifice Management Agricol*, Vol. 23, Issue 1, pg. 337-342.
- Agenda 2030.** (2015). *Transformarea lumii noastre*. New York.
- Agenda 21.** (1992). Sustainable development. *Rio de Janeiro: Organizația Națiunilor Unite*.
- Almășan, A., Circa, C., Dumitru, R., Guse, R., & Mangiuc, D.** (2019). Effects of Integrated Reporting on Corporate Disclosure Practices Regarding the Capitals and Performance. *Amfiteatrul Economic*, 21(52), 572-589.
- Borowy, I.** (2014). Defining sustainable development for our common future. A history of the WCED. *London: Earthscan from Routledge*.
- Brundtland, C.** (1987). Our common future. *Oxford University Press*.
- Directiva 2014/95/UE.** (2014). *Directiva privind prezentarea informațiilor nefinanciare și diversitate*.
- Durning, A.** (1992). How Much is Enough? The Customer Society and the Future of Earth. *Londra: Norton Worldwatch Environmental*.
- Eichhorn, S., Hans, M., & Schon, M.** (2021). A participatory Multi-Stakeholder Approach to Implementing the Agenda 2030 for Sustainable Development. Theoretical Basis and Empirical Findings. *Springer*.
- Garcia, M., Bollas, A., Sierra, G.** (2022). Non-financial reporting in Spain. The effects of the adoption of the 2014 EU Directive, *Spanish Accounting Review*, Vol. 25, Issue 1, pg. 3-15
- GRI.** (2020). Accesat pe data de 02.10.2021, Global Reporting Initiative Standards: <http://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>
- Horisch, J., Schaltegger, S., & Freeman, R.** (2020). Integrating stakeholder theory and sustainability accounting: A conceptual synthesis. *Journal of Cleaner Production*, 275.
- Ienciu, I., Muller, V., Popa, I., Bonaci, C.,** Studiu privind raportarea non-financiară conform reglementărilor europene în cadrul societăților românești, *Revista Audit Financiar*, Vol. 117, Issue 9, pg.46-50
- IFAC.** (2017). *Îmbunătățirea raportării organizaționale: Cheia raportării integrate*.
- KPMG - Raportarea în afaceri** (2016).
- ODM.** (2010). Accesat pe data de 02.08.2021, Obiectivele de dezvoltare ale mileniului: <https://eur-lex.europa.eu/summary/RO/dv0014>
- OMFP nr.1938.** (2016). *Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.1938/2016 privind modificarea și completarea unor reglementări contabile*.
- Ryu, H., Chae, S.,** (2022). The work experience of internal control personnel and corporate social responsibility, *Academy of Accounting and Financial Studies Journal*, Vol. 26, Issue 1, pg. 1-9.
- Pactul Global al Națiunilor Unite.** Accesat pe data de 01.11.2021, <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>
- Sitarz, D.** (1993). Accesat pe data de 01.11.2021, Agenda 21: The Earth Summit to save our planet: www.web.osti.gov/biblio/6289330
- Sneddon, C., Howart, R., & Norgaard, R.** (2006). Sustainable development in a post-Brundtland world. *Ecological Economics*, 57, 253-268.
- Tarquinoi, L., Raucchi, D., Benedetti, R.,** (2018), An Investigation of Global Reporting Initiative Performance Indicators in Corporate Sustainability Reports: Greek, Italian and Spanish Evidence, *Sustainability*, Vol. 10, Issue 4, pg 1-19.
- Tiron, A., Nistor, C., Ștefănescu, C., Zanellato, G.** (2019). Encompassing Non-Financial Reporting in A Coercive Framework for Enhancing Social Responsibility: Romanian Listed Companies' Case. *Amfiteatrul Economic*, Vol. 21, Issue 52, pg. 590-606

Evolutionary benchmarks in sustainability reporting. Incursion from the Brundtland Report to the Sustainable Development Goals

Tatiana DĂNESCU¹,
Radu BOGDAN MATEI^{2*},
Lavinia CONSTANTINESCU²

¹ „George Emil Palade” University of Medicine, Pharmacy, Science and Technology of Târgu Mureș, 38 Gheorghe Marinescu street, Târgu Mureș, 540139, România

² „1 December 1918” University”, Alba -Iulia, 5 Gabriel Bethlen street, 510009, România

Abstract: Sustainable development has become, at a rapid pace, outright desirable, an essential condition for all companies, and the business strategy must be based on transparency and accountability, and the information published must be the architecture of sustainable reporting. This is because the public reports of the companies generate the essential platform that reflects the performance, the social and environmental impact, as well as a subsidiary marketing function through which new customers and investors are attracted, as well as talented employees. The main objective of this research is to identify the main landmarks of the evolution of sustainability reporting in the dimension of non-financial reporting standards applied by Romanian companies. The migration trend from conventional to sustainable accounting is evident, with the latter including a variety of social and environmental issues such as: biodiversity protection, climate change, energy efficiency, greenhouse gas emissions, waste management, social inclusion disadvantaged people, respect for human rights, the fight against corruption and transparency of information.

Keywords: sustainability, Brundtland Report, UN Agenda 21, Sustainable Development Goals.

Clasificare JEL: M41, M42, Q01

© 2021 Published by ACTA MARISIENSIS, SERIA OECONOMICA, Publisher University Press Targu Mures, issued on behalf of University of Medicine, Pharmacy, Sciences and Technology “George Emil Palade” from Targu Mures, Romania.

*Corresponding author: Matei Radu Bogdan
e-mail: radubogdanmatei@gmail.com

1 INTRODUCTION

The difficult times in the world, caused by the economic and social difficulties, including the effects of the current pandemic crisis, have put new challenges on the agenda of companies for the resilience of companies that do not lack clear actions that produce changes in the financial reporting process.

The role of companies in society has been reconsidered, they are instructed to give up the defensive attitude adopted in relation to civic associations and to take a proactive approach, to have a sustainable business strategy, well defined, with activities that have a positive and long-term impact. in the future of ecosystems, community and can be credibly reported.

Sustainability reporting enjoys an overflowing enthusiasm at the moment, being considered a free advertising program for the company, a way to attract new customers, improve the image and reputation in the market. This type of reporting is much more complex and involves synergy between different departments such as legal, financial-accounting, environment, human resources, marketing. It also involves changing organizational thinking, so that managerial decisions aim at creating long-term value, promoting corporate responsibility and broad stakeholder involvement.

Natural resources have been considered unlimited in the past, which is why in the next period, areas of the Earth will appear without water, energy or gas resources. The expected dangers from this point of view have led to the setting of concrete actions on the agenda of international bodies for the identification and monitoring of major United Nations (UN) conferences and meetings, which set the deadline for sustainable development. The Millennium Development Goals and the Sustainable Development Goals were also detailed, and were taken over by the European Union, which aims to become a leader in the implementation of these goals.

2 DEFINITION OF THE RESEARCH PROBLEM

2.1 Sustainable reporting-the new accounting paradigm

At European level, the non-financial information that is required to be published by any company of public interest, which at the balance sheet date exceeds the average number of 500 employees, is regulated by Directive 2014/95/EU. In Romania, this Directive was transposed by Order of the Minister of Public Finance no. 1938/2016, so companies can choose to present non-financial information in the form of a non-financial statement or through an integrated, independent report, which through the objectives to be addressed is called a sustainability report. Regarding the mandatory information imposed by these two normative acts, the most important ones we want to emphasize are: the presentation of information relevant to environmental issues, personnel, social policies, respect for human rights, the fight against corruption and bribes. It also imposes rigor on the business model and policies adopted by the company, the relevant risks and key performance indicators.

The emergence of Directive 2014/95/EU brings at least three significant and novel elements (Garcia et al, 2022):

- contributes to the transparency of information provided by companies by highlighting their impact in areas such as society, the environment and human rights;

- the introduction of the requirement to publish non-financial and diversity information improves the communication relationship between the company and stakeholders;
- contributes to long-term economic growth, through measures that can be taken following the analysis to streamline the company's impact on the environment and the local community.

The first sustainability reports were published in the late `80s by: companies in the chemical industry because they had serious image problems, small and medium-sized companies with very advanced environmental management, tobacco companies that had the strategic goal of attracting new investors during the period when business ethics grew significantly in popularity.

This trend of sustainability reporting has developed progressively over the last 30 years, with the main goal of increasing the transparency of information and asserting responsibility in business. According to a study conducted on companies indexed in the S&P 500 (KPMG- Business Reporting, 2016), in 2011 only 20% of companies reported information on the ecological and social component, so that in 2016, 90% of them complied reporting requirement. Thus, it is found that, globally, the reporting and disclosure of ESG (Environment, Social, Governance) aspects has experienced a significant increase, companies being aware of the need to implement transparency and long-term value creation.

Conceptually, research has recently focused on sustainable accounting, extrapolating conventional accounting to a variety of environmental and ethical issues, including: energy efficiency, biodiversity, greenhouse gas emissions, waste management, employee health and safety (Horisch et al, 2020). To conduct research on the concept of sustainable development, it is necessary to know and analyze the causes of environmental damage, because the development of a company through uncontrolled deforestation, water pollution by discharging into nearby rivers or intensive fishing, lead to the collapse of natural ecosystems.

In terms of etymology, the term sustainable development comes from the English language (sustainability, sustainable development) and represents the ability to exist constantly or the ability of the biosphere and human civilization to coexist.

We consider it appropriate to take a holistic approach to sustainable development, with a long-term view of the link between quality of life and the environment having the expected effect when the results of these actions will be palpable, clear and concrete. For humanity, a moderate level of resource consumption, a healthy natural environment, strong public institutions and favorable to social and digital inclusion would be ideal (Durning, 1992).

Sustainable reporting is considered a key platform for communicating performance and its impact on the community and the environment. There are many benefits that a company that has adopted this type of reporting has, of which (Almășan et al, 2019):

- “Increasing the reputation on the market (image, marketing technique);
- Satisfying the expectations of stakeholders;
- Easy access to the capital;
- Increasing efficiency and productivity;
- Waste reduction through their efficient management;
- Fast, accurate assessment and comparability.”

Cost efficiency is a priority for any company that wants a sustainable, healthy business that can get through difficult times without sacrifice. Reporting on the social and environmental aspects

of a company involves direct and indirect costs such as: direct implementation costs, with staff training projects, payment of fees of external verifiers, costs of efficient distribution and reporting of information. Companies with poor social and environmental performance may also have a number of additional indirect costs that are caused by declining profits, losses of talented employees, investors or customers in contrast to performing and non-financially performing companies (Ienciu et al, 2014).

The development of the modern society at a fast pace, automatically requires the continuous improvement of the information that a company has to offer to the interested parties. Thus, information is considered an essential element for progress and for making managerial decisions. Producers of financial and non-financial information play an important role, as they represent a “database” made available to management that reflects the company's micro and macroeconomic performance (Agănenței et al, 2021).

The company's activities to create added value are considered sustainable by capital market stakeholders. Managers integrate such actions into their business strategy, but they do not translate directly into increasing a company's profit, because we have to take into account the high implementation costs (Ryu, H. & Chae, S., 2022).

Sustainability reporting has long been considered a voluntary action, but after the publication of the European Directive on the publication of non-financial and diversity information, it was necessary to present certain issues considered relevant. The development of this type of reporting can be associated with the evolutionary process of society, drawing attention to the need for more transparent information (Tiron et al, 2019). We conclude that this process is gradually leading to an awareness of the importance of such reports among managers.

2.2 Research methodology

The main objective of this research is to identify the main landmarks of the evolution of sustainability reporting in the dimension of non-financial reporting standards applied by Romanian companies.

The method used in conducting this research is the analysis of the literature considered representative at national and international level in the context of the research conducted. The review of the literature in the field of sustainability reporting was done by documenting the articles published in the Web of Science and Google Scholar databases, but also on some well-known volumes in this field. Subsequently, a critical comparative analysis was performed, followed by the synthesis and contextualization of the issue to obtain a representative picture of the evolutionary benchmarks regarding the objectives of the UN Agendas, but also on the reports established by applying the published Global Reporting Initiatives Standards.

In order to establish the key information related to the research topic, the numerous standards in terms of sustainable development, environmental standards, safety and security at work were also taken into account, the choice being difficult due to the lack of comparability of some information contained. The difficulty in carrying out the comparability procedure is due to the fact that the topic of sustainability has been the subject of work of authorities and professional bodies in different fields of activity (social, environmental, economic), with specific visions, but anchored in the sustainable development strategy, a jurisdiction.

3 RESEARCH RESULTS

3.1 *Brundtland Report-1987*

In 1987, the United Nations (UN) World Commission on Environment and Development published the report *Our common future*, later called the Brundtland Report after the former Norwegian Prime Minister Harlem Brundtland. The Brundtland report is seen as a global agenda for change, for a more prosperous, just and secure future, emphasizing the need for urgent action. This report has undoubtedly been a real catalyst for the world's unprecedented concern for the environment.

For the first time, the term sustainability appears, becoming the most well-known, classic and quoted definition in the field. Sustainability is defined (Brundtland, 1987) as "meeting present needs without sacrificing the ability of future generations to meet their own needs." This statement has become a global phenomenon, being naturally incorporated into the economic world, sustainability becoming a popular value of acceptable development (Borowy, 2014).

Following the publication of the Brundtland Report in 1987 and the enactment of the first objectives, key issues in addressing sustainability were highlighted. Among the most important areas where concrete actions are needed are fundamental human rights, the implementation and monitoring of environmental management standards and systems, equal and non-discriminatory access and treatment or the peaceful settlement of disputes through a global partnership.

The Brundtland report firmly states that sustainable development is a key component of the development of international thinking, which, if implemented, will bring many long-term benefits to the states involved. It also helps to activate consolidated goals, namely improving human well-being, equitable distribution of resource use within and within companies, a development that ensures the ecological integrity of future generations (Sneddon, Howart & Norgaard, 2006).

3.2 *UN Agenda 21 – 1992*

The Conference on Environment and Development was held in Rio de Janeiro, Brazil, on 3-14 June 1992, and the UN adopted Agenda 21. During this period, the term sustainable development is becoming more widely known. being the establishment of a global strategy on sustainability and the three related pillars. The final document contains 351 pages, being divided into 40 chapters and 4 main sections. It was adopted by the 178 governments present at the conference in 1992, the result of 4-5 years of hard work, numerous public consultations and negotiations. The conclusion presented calls for greater attention to be paid to the environment and sustainable development, to the involvement of clear and concrete actions on the part of all participants, the future benefits of which will be a substantial improvement in the standard of living.

Emphasizes that, through proper environmental management and the protection of the community, a more prosperous future will be possible for all mankind; "No nation will succeed alone, but together we can, through a global partnership for sustainable development" (UN Agenda 21, 1992). Constructive dialogue has been a key element in building global partnership and has been inspired by the need for a more efficient and equitable world. The adoption of Agenda 21 by

all nations present at the conference has created an unprecedented partnership to reverse the effects of the degradation of the environment of this planet (Sitarz, 1993).

Sustainable development, unfortunately, is not being achieved in a uniform manner in all countries. In terms of EU countries (Tarquinio et al, 2018), Spain, Italy and the United Kingdom are considered to be the most developed and with a quality of sustainability reports considerably higher than the rest of the countries. The proof is provided by the companies from the countries mentioned above, which have demonstrated through published reports communication and professionalism over time.

3.3 Millennium Development Goals (MDGs) – 2000

In 2000, the Millennium Summit – The Role of the UN in the 21st Century, was held in New York, considered the largest gathering of world leaders in its history with the participation of 189 countries, including Romania.

This agenda is considered global, and with the assumption of it by the heads of state and their governments, a high-level agreement has been reached, creating the levers to monitor human development, national resources and strengthening partnerships between the signatory states.

During this international conference, the Millennium Development Goals were formulated, the main goal being to replace previous UN initiatives, being very carefully demarcated over time. Given that they were formulated in a period of prosperity, called by specialists as the most prosperous period of the economy, the pact was also signed by the poor, developing and landlocked poor countries, in a period of conflict and fasting. -conflict. These objectives have been considered by some economic actors as "minimum objectives", as evidenced by the fact that some states have achieved them within 10 years because governments have the necessary resources, knowledge and technology.

3.4 UN 2030 Agenda – Sustainable Development Goals (SDGs)

On September 25-27, 2015, the UN Conference takes place in New York, which adopted the 2030 Agenda called Transforming Our World. The Conference adopted the 17 Sustainable Development Goals (SDGs), 169 targets to be achieved and 241 progress monitoring indicators, being developed by the Inter-institutional Group of Experts on the SDGs and approved by the Statistical Commission in March 2016. These goals demonstrate the breadth of the Agenda, which, based on the Millennium Development Goals, has as its main objective the resolution of unresolved issues.

The objectives of the 2030 Agenda are integrated and indivisible, and the actions will be undertaken and monitored over 15 years. Significant differences in development were found among the signatory countries, but through the Agenda the signatories undertook not to leave anyone behind in this common journey (Agenda 2030, 2015).

Agenda 2030 offers a universal target system, covering a wide range of topics, including key areas such as 5P: people, planet, prosperity, peace, partnership (Eichhorn, Hans, & Schon, 2021).

Table no. 1 The main evolutionary landmarks of sustainability reporting

	Date	Location	Partici pants	Implement ation period	Purpose	Objectives
Agenda 21	June 1992	Brazilia - Earth Summit	178	1992-2000	Each local government should develop a local agenda for sustainable development	4 Sections: 1) The social and economic dimension (combating poverty, promoting health, changing the type of consumption) 2) Conservation and Management of Development Resources (combating deforestation, biodiversity conservation, pollution control) 3) Strengthening the role of major groups (the role of children and women, the role of local authorities and community) 4) Means of implementation (science, technology, financial mechanisms)
ODM	Sept. 2000	New York - Millennium Summit	191	2000-2015	Global partnership to reduce extreme poverty	1) Elimination of severe poverty and hunger. 2) Universal access to primary education. 3) Promoting gender equality and encouraging women. 4) Reducing infant mortality. 5) Improving maternal health. 6) Fighting HIV / AIDS, malaria and tuberculosis. 7) Ensuring environmental sustainability. 8) Creating a global partnership for development.
Agenda 2030	Sept. 2015	New York - Transf. lumii noastre	193	2015-2030	Strengthening universal peace and ensuring freedom	17 SDG / 169 Targets to be achieved They include the 8 MDGs plus 9 new targets 1) Access to water distribution and sanitation services 2) Reliable, sustainable and affordable energy services 3) Sustained, inclusive growth 4) Development of resilient infrastructure 5) Reducing inequalities between countries 6) Development of resilient cities 7) Combating climate change 8) Conservation of seas and oceans 9) Protecting and restoring terrestrial ecosystems

Source: authors' processing according to UN Agenda 21, MDGs and Agenda 2030.

3.5 Legislative elements regulating sustainability reporting

The existence of a wide range of general frameworks, rules and regulations on non-financial reporting makes the reporting process difficult as companies face the dilemma of choice. The International Federation of Accountants (IFAC) considers it essential that regulators, standard-setters and other stakeholders focus to reach a consensus on identifying consistent and globally consistent practices and commitments (IFAC, 2017).

a) Directive 2014/95 / EU on the presentation of non-financial information

Since 2014, the “Single Market Act – 12 levers to boost growth and strengthen confidence” has introduced the size criterion in the reporting, so that public interest entities that at the balance sheet date exceed the average number of 500 employees are required to include in the published report, a non-financial statement containing the information considered mandatory under Directive 2014/95 / EU:

- Information on social, personnel, environmental policies, respect for fundamental human rights, combating bribery and corruption;
- Brief description of the company's business model;
- Description of the policies adopted and the due diligence procedures;
- The results of the policies described above;
- The main risks arising from the company's activity, the products / services that may have a negative impact;
- Key indicators of non-financial performance for the activity carried out.

The companies, through their own management, have the alternative to publish the non-financial statement in the Directors' Report or to draw up an integrated report, independent of the financial reporting. If a separate report is prepared, independently of the classical financial reporting, it shall include the required non-financial information and shall be made public by making it available to the general public within a reasonable time. This period must not exceed six months from the date of publication of the financial statements, be available on the company's website and there must be a statement in the management report on non-financial matters.

b) Order of the Minister of Public Finance (O.M.F.P) no. 1938/2016 on amending and supplementing certain accounting regulations.

This normative act represents the transposition in the national legislation of the Directive 2014/95/EU, regarding the non-financial information. In order to respond to non-financial disclosure requests, companies can rely on national, European or international frameworks or create their own reporting standards. The provisions of this act are not limiting and the decision of non-financial reporting is at the discretion of the company.

Table no.2 Relevant social and environmental aspects in O.M.F.P no. 1938/2016

Issues related to social inclusion	Environmental issues
Actions taken for gender equality	Current and foreseeable future impact on the natural environment and ecosystems
Working conditions	Increasing the share of renewable energy
Respect for trade union rights	Greenhouse gas emissions
Occupational health and safety	Rational use of water
Prevention of human rights abuses	The negative consequences of climate change
Tools to fight corruption and bribery	The air pollution

Source: authors' processing according to OMFP no. 1938/2016.

c) United Nations Global Compact (UNGC)

Regarding the mission of this organization, its main concern is to create a global movement of companies for sustainability. So, in addition to companies that have joined and use sustainability practices, referrals are made to stakeholders to contribute to the world we all want. The organization supports companies to develop socially responsible businesses, with operations and strategies aligned with the 10 UNGC principles.

Table no.3 Principles of the United Nations Global Compact

Field	Principle	Purpose
Human rights	No. 1	Companies must support and respect internationally proclaimed human rights
	No. 2	Companies must not be complicit in human rights violations
Labour	No. 3	Companies must uphold freedom of association and the recognition of the right to collective bargaining
	No. 4	Companies must eliminate all forms of forced and compulsory labor
	No. 5	Companies need to eliminate child labor
	No. 6	Companies need to support the elimination of discrimination in employment
Environment	No. 7	Companies need to support the cautious approach to environmental challenges
	No. 8	Companies need to take initiatives to promote environmental responsibility
	No. 9	Companies need to encourage the development of green technologies
Anticorruption	No.10	Companies need to work against corruption in all its forms, including bribery

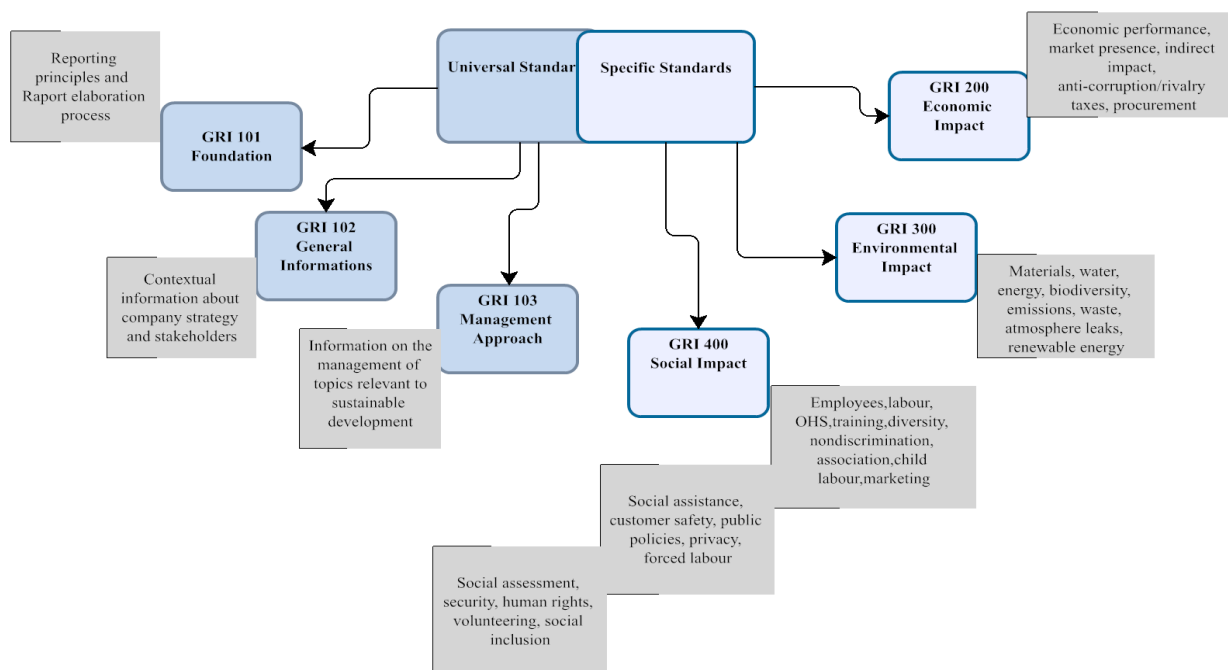
Source: authors' processing after UNGC.

d) Global Reporting Initiative (GRI) Standards

GRI standards are the best known and most used globally, being used mainly by Romanian entities. The role of GRI Standards is to support companies in preparing the sustainability report. Any company that reports in accordance with GRI standards must adhere to the recommended reporting principles. GRI standards propose a set of 10 reporting principles (GRI, 2020), necessary for a conclusive report:

- 4 principles regarding the content of the non-financial report: materiality, stakeholder involvement, sustainable development and completeness;
- 6 principles regarding the quality of the non-financial report: accuracy, comparability, reliability, timeliness, clarity, fairness.

Figure no. 1 Structure of the Global Reporting Initiative (GRI) Standards

Source: authors' processing according to GRI Standards.

In order to facilitate the understanding of information by stakeholders, the efficient preparation of the non-financial report, but also to differentiate between mandatory and voluntary reporting, companies have the opportunity to fully comply with GRI standards or to integrate only specific sections. In the following table, a brief overview of the 3 types of reports (Core, Comprehensive, Referenced) can be seen.

Table no. 4 Types of reports provided by GRI Standards

Types of reports	Core Report	Comprehensive Report	GRI Referenced Report
	Contains the minimum set of information needed to understand the company's impact on sustainable development and how it is managed	Contains the information presented above, is done on a much more advanced scale, requiring information on strategy, ethics, integrity and corporate governance	Solution for companies that want to report certain relevant issues on social, economic and environmental impact, but do not use the standards for the report overview

Source: authors' processing according to GRI Standards.

The literature also includes a variety of other non-financial reporting frameworks used by national and international companies, but as more and more stakeholders say, there are difficulties in comparing them. These reporting frameworks include: Forest Stewardship Council, Social Accountability 8000, ISO 14001: 2015, ISO 26000: 2010, ISO 45001, ISO 18001 and AccountAbility Principles AA1000.

4 CONCLUSIONS

Promoting sustainable development in the business landscape of any kind is essential, as managers need to understand that short-term profit is not a concern for investors, as the occurrence of natural or biological disasters, the frequency of social disturbances or the disappearance of essential resources can affect business prosperity. medium and long term. Companies that take sustainable development actions respond positively to current challenges and act accordingly, thus gaining a competitive advantage. The Global Compact is the unequivocal supporter of the 2030 Agenda, which set the 17 Sustainable Development Goals, and is actively promoted by working to mobilize companies to fight poverty, combat climate change and ensure that no one is left behind.

The need to implement non-financial reporting at the international level is in line with the consequences of economic, social, political, medical or natural events that society has gone through in recent decades. Profit and strictly financial indicators are no longer considered sufficient to demonstrate the performance of a company. We consider that the essential moment of the development of this type of reporting was the appearance of the Directive 2014/95 / EU, transposed in the national legislation by OMFP no.1938 / 2016. Starting with 2017, there is an obligation to report non-financial issues by all companies of public interest which, at the date of submission of the balance sheet, exceed the average number of 500 employees. Increasing the reputation of the market, the positive image of the company, meeting material issues for stakeholders, easy access to the capital market or reducing indirect costs are important benefits for a company that carries out corporate social responsibility actions and adopts a development strategy durable. There are currently a variety of non-financial reporting frameworks used internationally. Of the studies analyzed and research conducted, the most widely used are the Global Reporting Initiatives Standards, considered by entities to be the best documented. They are a starting point in drawing up a sustainability report, offering comparability between companies and, implicitly, by sectors of activity. In addition to these standards, regulators have developed other sustainable reporting frameworks.

It is clear that non-financial reporting has become much more than an end in itself today. Non-financial reporting transcends its classic role of informing stakeholders and becomes an active

marketing tool that companies that have understood its operating mechanism operate in accordance with their strategic objectives, turning it into an extremely valuable competitive advantage. which brings to the forefront the responsibility - perceived as the foundation of the economic, ethical and ecological progress of the business.

Bibliography:

Agănenței, M., Gherman, E., Venter, G., Feher, A., Sîrbulescu, E., (2021). The role of financial accounting information in the sustainable development of the company, *Lucrări Științifice Management Agricol*, Vol. 23, Issue 1, pg. 337-342.

Agenda 2030. (2015). *Transformarea lumii noastre*. New York.

Agenda 21. (1992). Sustainable development. *Rio de Janeiro: Organizația Națiunilor Unite*.

Almășan, A., Circa, C., Dumitru, R., Guse, R., & Măngiuc, D. (2019). Effects of Integrated Reporting on Corporate Disclosure Practices Regarding the Capitals and Performance. *Amfiteatrul Economic*, 21(52), 572-589.

Borowy, I. (2014). Defining sustainable development for our common future. A history of the WCED. *London: Earthscan from Routledge*.

Brundtland, C. (1987). Our common future. *Oxford University Press*.

Directiva 2014/95/UE. (2014). *Directiva privind prezentarea informațiilor nefinanciare și diversitate*.

Durning, A. (1992). How Much is Enough? The Customer Society and the Future of Earth. *Londra: Norton Worldwatch Environmental*.

Eichhorn, S., Hans, M., & Schon, M. (2021). A participatory Multi-Stakeholder Approach to Implementing the Agenda 2030 for Sustainable Development. Theoretical Basis and Empirical Findings. *Springer*.

Garcia, M., Bolas, A., Sierra, G. (2022). Non-financial reporting in Spain. The effects of the adoption of the 2014 EU Directive, *Spanish Accounting Review*, Vol. 25, Issue 1, pg. 3-15

GRI. (2020). Accesat pe data de 02.10.2021, Global Reporting Initiative Standards: <http://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>

Horisch, J., Schaltegger, S., & Freeman, R. (2020). Integrating stakeholder theory and sustainability accounting: A conceptual synthesis. *Journal of Cleaner Production*, 275.

Ienciu, I., Muller, V., Popa, I., Bonaci, C., Studiu privind raportarea non-financiară conform reglementărilor europene în cadrul societăților românești, *Revista Audit Financiar*, Vol. 117, Issue 9, pg.46-50

IFAC. (2017). *Îmbunătățirea raportării organizaționale: Cheia raportării integrate*.

KPMG - Raportarea în afaceri (2016).

ODM. (2010). Accesat pe data de 02.08.2021, Obiectivele de dezvoltare ale mileniului: <https://eur-lex.europa.eu/summary/RO/dv0014>

OMFP nr.1938. (2016). *Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.1938/2016 privind modificarea și completarea unor reglementări contabile*.

Ryu, H., Chae, S., (2022). The work experience of internal control personnel and corporate social responsibility, *Academy of Accounting and Financial Studies Journal*, Vol. 26, Issue 1, pg. 1-9.

Pactul Global al Națiunilor Unite. Accesat pe data de 01.11.2021, <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

Sitarz, D. (1993). Accesat pe data de 01.11.2021, Agenda 21: The Earth Summit to save our planet: www.web.osti.gov/biblio/6289330

Sneddon, C., Howart, R., & Norgaard, R. (2006). Sustainable development in a post-Brundtland world. *Ecological Economics*, 57, 253-268.

Tarquinoi, L., Raucchi, D., Benedetti, R., (2018), An Investigation of Global Reporting Initiative Performance Indicators in Corporate Sustainability Reports: Greek, Italian and Spanish Evidence, *Sustainability*, Vol. 10, Issue 4, pg 1-19.

Tiron, A., Nistor, C., Ștefănescu, C., Zanellato, G. (2019). Encompassing Non-Financial Reporting in A Coercive Framework for Enhancing Social Responsibility: Romanian Listed Companies' Case. *Amfiteatrul Economic*, Vol. 21, Issue 52, pg. 590-606